

Kendelse

afsagt den 22. august 2023

Sag nr. 2023-80-0972

[Klager]

mod

DR

[Klager] har klaget til Pressenævnet over en artikel, radio- og nyhedsindslag og en podcast-episode, som blev bragt af DR i perioden fra den 2. januar 2023 til den 3. januar 2023 på forskellige DR-platforme, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har navnlig klaget over, at DRs omtale af ham udgør en krænkelse af privatlivets fred.

1 Sagsfremstilling

Den påklagede artikel

DR bragte den 2. januar 2023 artiklen *"Voldsramte kvinder falder mellem to stole, når de flytter fra et krisecenter: Jeg stod pludselig helt alene"* på dr.dk. Artiklen har følgende underubrik:

"Der er brug for politisk handling for at forbedre hjælpen til kvinder, der har været på krisecenter, lyder det fra ekspert og organisationer."

Af artiklen fremgik følgende:

"Da Christina så [Krisecenter A]s røde murstensvilla forsvinde i bakspejlet for sidste gang, fyldtes hendes krop med én overvældende følelse.

- Følelsen af at stå helt alene. Pludselig skulle jeg gøre alting selv - det var mega skræmmende, siger hun.

Efter flere år i et psykisk nedbrydende parforhold blev [Krisecenter A] Christinas sidste udvej.

- Jeg havde vidst i lang tid, at jeg blev nødt til at komme væk fra min partner. Jeg havde også forsøgt flere gange, men jeg havde brug for hjælp til endelig at gøre det, siger Christina.

På krisecentret fik hun den hjælp, hun havde brug for til at komme væk fra sin daværende partner, og hun begyndte at genvinde troen på sig selv. Men da opholdet var slut var der pludselig ikke noget netværk at læne sig opad.

- Det var virkelig svært at sige farvel til. Jeg husker en af de første dage i lejligheden, hvor jeg sad i sofaen med mine børn under hver arm og tænkte ”nu er det bare os tre”.

Hun modtog et enkelt opkald fra sin hjemkommune, som tilbød hende 10 gratis psykologtimer, men selvom hun takkede ja, var det ikke den hjælp, hun havde brug for.

- Jeg havde brug for en, der kendte mig, en som vidste, hvor jeg var i min proces, og som kunne støtte mig i Familieretshuset, eller når jeg bare havde det svært, forklarer hun.

Her trådte krisecenterets leder til, da Christina følte sig allermest alene.

- Hun var der altid. Hun skrev en sms, hvis jeg ikke havde givet lyd. Hun tog med til alle møder i Familieretshuset. Hun kom hver gang, jeg kaldte. Jeg ved slet ikke, hvad jeg skulle have gjort uden hende, fortæller hun.

I et år efter Christina flyttede fra [Krisecenter A], brugte centerets leder, [Krisecenterleder A], jævnlige tid og ressourcer på at hjælpe Christina videre i hendes forløb.

Tid som krisecenteret ikke fik betaling for.

Frivillig indsats

Det mangelfulde overlap fra krisecenter til kommune betyder, at [Krisecenter A] bruger mange frivillige ressourcer på at hjælpe kvinder, der er flyttet derfra.

- Min samarbejdspartner og jeg tager tit opkald, når vi har fri om aftenen, eller tager et møde i Familieretshuset på en fridag. Vi bruger generelt meget tid på det - også tid som går fra de kvinder, der er her på centeret. Det er ikke en holdbar løsning, siger [Krisecenterleder A].

Men når telefonen ringer, og det gør den tit, så er det svært at lade være.

- Der er ikke noget professionelt netværk, der griber de her kvinder, når de flytter. De står rigtig ofte helt alene, og derfor hjælper vi dem selvfølgelig, det vi kan, siger krisecenterleder [Krisecenterleder A] fra [Krisecenter A].

Og det er ikke kun [Krisecenter A] i [Bynavn A], der møder den virkelighed. Ifølge direktør i [Organisationen] [Direktøren] er det et problem, som krisecentre landet over bokser med.

- Voldsramte kvinder kan ofte have dårlig tillid til systemet. Kvinderne søger derfor ofte tilbage til krisecentrene, hvor de havde en tryk relation til personalet, frem for selv at tage kontakt til en kommunal sagsbehandler, som de ikke kender. Det betyder, at rigtig mange krisecentre står i det her dilemma, forklarer hun.

Kommunerne er forpligtede til at stille en sagsbehandler til rådighed til kvinder på krisecentre, men der er meget stor forskel på, hvor aktiv en rolle sagsbehandlerne spiller, efter kvinderne er flyttet.

- Jeg oplever det ikke som manglende velvilje fra kommunernes side. Jeg ser bare nogle sagsbehandlere, som har meget travlt, og så er fokus ikke rigtig på alt det, der sker, efter kvinderne er kommet i egen bolig, siger [Krisecenterleder A].

I [Kommunen] er socialudvalgsformand [Udvalgsformanden] enig i, at nogle ting kunne gøres smartere i forhold til, hvordan kommuner og krisecentre arbejder sammen.

- Det berører mig dybt, når jeg hører, at der er kvinder, der ikke får den hjælp, de har brug for. Jeg mener, vores familiehus gør et godt stykke arbejde i forhold til voldsramte kvinder, men vi kan altid blive bedre til at samarbejde.

Men hun peger også piben tilbage på krisecentrene.

- Det er jo dem, der har kendskabet til kvinderne, så det er også op til dem at overlevere den viden, så vores folk i familiehuset kan hjælpe dem bedst muligt videre, siger hun.

Nationale retningslinjer

Trods stor viden om, hvor vigtigt det er at fortsætte indsatsen for voldsramte kvinder efter endt ophold på et krisecenter, stilles der i dag ingen krav til hverken kommuner eller krisecentre om at tilbyde et såkaldt efterværn til kvinderne.

Mangel på den rigtige hjælp kan i værste tilfælde betyde, at kvinderne ender tilbage i voldelige forhold. Sådan lyder bekymringen fra flere eksperter på området.

- Det er misforstået at tro, at bare fordi en kvinde flytter væk fra en voldelig partner, så stopper volden. Den fortsætter verbalt, når hun er på krisecenteret, og ofte også når hun skrives ud igen. Kvinderne har derfor ofte brug for hjælp til at komme videre for ikke at ende tilbage i gamle mønstre, siger [Adjunkten], adjunkt i psykotramatologi på [Universitetet].

Hun efterlyser derfor, at det i regeringens kommende handlingsplan mod partnervold og partnerdrab bliver gjort mere tydeligt, hvad et efterværn skal indebære, hvem der har ansvaret for at tilbyde det, og hvordan det skal finansieres.

- Det største problem lige nu er, at der ikke er nogen klare retningslinjer for, hvad der skal ske, når en kvinde flytter fra et krisecenter. Derfor bliver det meget ulige, hvem der får hjælp, og hvilken hjælp de får alt efter, hvor de bor. Både krisecentrene og kommunerne har brug for klare krav til i fællesskab at skabe den bedste indsats for kvinderne, siger hun.”

Til artiklen er indsat to slørede billeder af ”Christina”. På det ene billede ses ”Christina” i delvis profil. Billedet er ledsaget af følgende tekst:

”Christina ved slet ikke hvordan hun skulle være kommet videre uden hjælp fra krisecenteret.”

På det andet billede ses ”Christina” tænde et stearinlys. Det er alene ”Christinas” hånd, som ses på billedet. Billedet er ledsaget af følgende tekst:

”Ifølge Christina måtte hun, da hun boede med sin ekspartner, ikke tænde stearinlys i deres fælles stue. Det gør hun i dag, hvor hun med hjælp fra [Krisecenter A] er flyttet i sin egen lejlighed.”

I slutningen af artiklen var indsat følgende note fremhævet med kursiv:

”Christina er ikke kvindens rigtige navn. DR kender hendes identitet, men har valgt at lade hende være anonym af hensyn til hendes sikkerhed.”

De påklagede indslag

DR bragte den 2. januar 2023 kl. 07:11 et indslag på P4 Fyn i radioprogrammet "Morgen". Af indslaget fremgår blandt andet følgende:

"Vært 1: Der er alt for stor forskel på, hvordan kommunerne griber voldsramte kvinder, der har været på krisecenter. Det er nemlig ofte nødvendigt at blive ved med at hjælpe kvinderne efter, de er flyttet fra krisecenteret, det siger i hvert fald [Krisecenterleder A] fra [Krisecenter A].

[Der afspilles en melodi for at markere et skift]

Vært 1: Og det var ikke hende, vi hørte her selvfølgelig. Vi finder hende lige frem, fordi jeg synes, vi skal lytte til, hvad [Krisecenterleder A] siger, fordi det er jo en vigtig, vigtig historie med de her kvinder, som jo altså har brug for den her ekstra hjælp, når de flytter fra det her krisecenter, hvor de ligesom er kommet på fode igen og måske flytter i en lejlighed eller lignende. Lad os lige høre, hvad [Krisecenterleder A] siger.

[Krisecenterleder A]: Det skal jo holdes ved lige, og man ryger hurtigt i gamle mønstre, og der skal være nogle, der griber en, når man, det kan være den her kvinde har et job, og så bliver hun fyret. Og hvad så? Ryger hun så tilbage i noget? Der skal være nogen, der aktiverer de her nye strategier, som kvinden har lært.

Vært 1: Ja, og [Krisecenter A] er langt fra de eneste, der oplever det her behov. Flere eksperter efterlyser, at politikerne vil tilføje et punkt i den kommende handlingsplan om hjælp til kvinderne, efter de har været på krisecenter, således at efterværnsindsatsen til alle kvinder er ens, uanset hvor i landet de bor.

Vært 2: Ja, og lidt senere her i P4 Morgen, der kan du møde en af de kvinder, som har oplevet at få hjælp på et krisecenter, og altså fordi hun har levet i et fysisk, nej undskyld, et psykisk voldeligt forhold og altså er kommet på krisecenter og skulle jo gribes igen derefter."

DR bragte den 2. januar 2023 kl. 07:45 og kl. 16:15 et indslag på P4 Fyn i radioprogrammerne "Morgen" og "Eftermiddag". Af indslaget fremgår blandt andet følgende:

"Vært 1: Så en af de historier, som vi taler om, handler om, at der er alt for stor forskel på hvordan og hvorvidt voldsramte kvinder, de bliver hjulpet videre efter et ophold på et krisecenter. Sådan lyder kritikken fra flere voldsfaglige eksperter og fra krisecentrenes organisation, der hedder [Organisationen].

Vært 2: Overlappet fra et krisecenter til kommune er nemlig sjældent det samme, og mange krisecentre oplever, at de bliver kontaktet af fraflyttede kvinder. Ja, fordi de ikke føler, at der er andre steder at gå hen. Og en af de kvinder skal du høre fra nu. Vi kalder hende "Christina", fordi hun ønsker at være anonym. Vi kender selvfølgelig hendes navn.

[Der afspilles lydclip fra et interview med "Christina", der overlappes af bemærkninger fra en reporter]

"Christina": Jeg rystede over hele kroppen.

Reporter: I efteråret 2021 kørte "Christina" gennem porten ind til [Krisecenter A].

"Christina": Men jeg var også lettet. Og jeg vidste, det er det rigtige det her, jeg vidste det, at det her, det er det, der skal til.

Reporter: Med sig på bagsædet havde hun sine to børn.

"Christina": Det var meget uvirkeligt, men lettelse blandet med frygt og angst, og ja, alle følelser.

Reporter: Efter flere år i et psykisk voldeligt parforhold hang hendes selvværd i en tynd tråd.

"Christina": Han var degraderende og sørgede hele tiden for at holde mig nede, samtidig med jeg skulle fremstå ordentligt, så skulle jeg ikke tro, jeg var noget.

Reporter: Og krisecenteret blev hendes sidste udvej for at komme væk.

"Christina": Til sidst så kunne jeg så mærke så meget, at når jeg så gik ned og handlede, at jeg havde den der trykken for brystkassen, og jeg tænkte, er det angst, eller falder jeg om og dør nu? Og hvad skal der så ske med mine børn? Så var det så, at det eskalerede i, at jeg fik ringet til krisecenteret.

Reporter: På krisecenteret fik hun hjælp til at komme ud af den psykiske vold, hun i mange år var blevet udsat for.

"Christina": Jeg lærte at stole på min intuition og stole på, at jeg er den bedste mor for mine børn, og det er rigtigt det, jeg har set.

Reporter: Men da opholdet på krisecenteret var forbi, var rejsen derfra næsten lige så svær som ankomsten.

"Christina": Det var svært at sige farvel til. Rigtig svært. Følelsen af at være alene. Stilheden. Og så den der: Nu er jeg bare mig. Nu er jeg alene, og nu skal jeg gøre det her helt selv.

Reporter: Hvordan var det?

"Christina": Skræmmende og ensomt.

Reporter: Heldigvis for "Christina" så fortsatte hjælpen fra krisecenterets leder, også selv om opholdet var afsluttet.

"Christina": Hun var tilgængelig dag og nat efterfølgende og lod mig også vide, at hun var det. Hun var med til alle møder i Familieretshuset, og hun kunne godt lige sende en sms, hvis det var, at jeg ikke selv havde givet lyd fra mig: "Hvordan går det?" Når, altså, når jeg bad hende om det, så ville hun komme. Hun var der altid.

Interviewer: Og hvad betød det?

"Christina": Det betød, at jeg ikke var helt alene i verden, og der var en, som vidste, hvem jeg var, som havde ordet i sin magt. Ja, det var enormt betryggende.

Reporter: Tanken om at hjælpen i stedet skulle være kommet fra [Kommunen], har hun svært ved at se for sig.

"Christina": Jamen, jeg kan slet ikke forestille mig det faktisk. Fordi der var ikke nogen. Jeg blev tilbudt ti timers psykologhjælp efterfølgende, som jeg så ikke kunne finde ud af at bruge. Og så blev den lukket der.

Reporter: Derfor blev hjælpen fra krisecenteret helt afgørende.

"Christina": Hvis hun ikke havde været der, så for det første, så havde jeg slet ikke troet nok på mig selv. Jeg ved ikke, ville ikke have at vide, hvor jeg skulle henvende mig, hvem jeg skulle støtte mig op ad. Jamen hvor, hvor skal jeg gå hen og bede om det her? Hvorfor har jeg sådan her? Alle de ting, jeg ville slet ikke, jamen jeg ville slet

ikke kunne forestille mig, at hun ikke havde været der. Fordi så ville jeg være alene. Hvem der havde sagt, hvem, hvem skulle sige til mig: ”Nu trækker du lige vejret, fordi det er faktisk rigtigt, det du gør”. Det har jo gjort, at jeg kunne gennemføre de der møder og kom ud og kunne sige, jeg gjorde det.

Vært 2: Jeg gjorde det. Det var reporter [Reporteren], der havde talt med kvinden her.

Vært 1: Hver fjerde kvinde på et krisecenter har været på krisecenter før. Ekspertter og krisecentre, de efterlyser derfor nogle mere specifikke krav, som kan sikre efterværn til alle kvinder.”

DR bragte den 2. januar 2023 kl. 00:00 og kl. 07:00 et indslag på P1, P2, P3, P4, P5, P6 og P8 i radioprogrammet ”Radioavisen”. Af indslaget fremgår blandt andet følgende:

”Vært: Der er alt for stor forskel på, hvordan landets kommuner hjælper voldsramte kvinder videre, efter de er flyttet fra et krisecenter. Og det møder kritik både fra krisecentre og eksperter, som er skeptiske over, at indsatsen hviler på frivillig hjælp fra krisecentrenes ansatte.

[Der afspilles lydclip fra et interview med ”Christina”, der overlappes af bemærkninger fra en reporter]

”Christina”: Det var svært at sige farvel til. Rigtig svært.

Reporter: Da ”Christina” for et år siden flyttede ud af [Krisecenter A], blev hun ramt af en overskyggende følelse.

”Christina”: Nu er jeg alene, og nu skal jeg gøre det her helt selv.

Reporter: Det var ikke meget, hun hørte fra den kommune, hun var flyttet til.

”Christina”: Jeg fik en mail og et opkald fra en, som jeg ikke aner, hvem er, og som jeg heller ikke har talt med siden, og så blev den lukket dér.

Reporter: Heldigvis tog krisecenterets leder over, da hun stod allermest alene.

”Christina”: Hun var tilgængelig dag og nat. Hun var med til alle møder i Familieretshuset. Hun var der altid.

Reporter: Krisecenterets leder hjalp frivilligt ”Christina” videre i sit forløb.

”Christina”: Jamen jeg vil slet ikke kunne forestille mig, hun ikke havde været der.

Reporter: For selv om krisecentre sjældent får betaling for at yde et såkaldt efterværn for fraflyttede kvinder.

[Der afspilles lydclip fra et interview med [Krisecenterleder A], der overlappes af bemærkninger fra en reporter]

[Krisecenterleder A]: Vi gør det tit om aftenen eller tager et ekstra besøg en dag, vi har en fridag.

Reporter: Så bruger krisecenterleder [Krisecenterleder A] og hendes kollegaer mange ressourcer på frivilligt at hjælpe kvinder videre, som er flyttet.

[Krisecenterleder A]: Vi siger: ”I ringer bare”.

Reporter: Der er nemlig ikke andre, der gør det.

[Krisecenterleder A]: Vi oplever, at de står alene med alle de problematikker, som man står med, når man lige pludselig har fået ændret sin livssituation. Der er ikke noget professionelt netværk, der griber de her kvinder.

Vært: Ekspertter og organisationer efterlyser krav både til kommuner og krisecentre om at sikre et såkaldt efterværn for alle kvinder. Og ”Christina” er ikke kvinden fra indslaget rigtige navn.”

DR bragte den 2. januar 2023 kl. 08:00 et indslag på P1, P2, P3, P4, P5, P6 og P8 i radioprogrammet ”Radioavisen”. Af indslaget fremgår blandt andet følgende:

”Vært: Voldsramte kvinder får ikke tilstrækkelig hjælp til at genstarte tilværelsen, når de kommer ud fra krisecentrene. Det mener [Organisationen], som efterlyser lovgivning, der kan sikre kvinderne en ensrettet og målrettet hjælp fra kommunerne. Og [Adjunkten], der er lektor i traumatologi på [Universitetet], er enig i den opfordring.

[Der afspilles et lydclip af et interview med [Adjunkten]]

[Adjunkten]: For langt de fleste så fortsætter volden efterfølgende. Det gør de også, når de kommer ud i egen bolig. Så hvis man skal blive helt fri af volden, jamen så har man behov for nogen, der kan hjælpe en med og navigere i det efterspil, der kan være både i forbindelse med skilsmisse eller bodelingen eller samvær med børn.

Vært: ”Christina”, der her optræder anonymt, er en af de voldsramte kvinder, der har oplevet, hvordan det er at komme ud af et center og så ikke efterfølgende få ordentlig hjælp fra kommunen.

[Der afspilles et lydclip af et interview med ”Christina”]

”Christina”: Jeg fik en mail og et opkald fra en, som jeg ikke aner, hvem er, og som jeg heller ikke har talt med siden, og så blev den lukket der.

Vært: Kommunerne er i dag forpligtet til at tilbyde en sagsbehandler og ti psykologtimer til kvinderne, men det resulterer ofte i meget forskellige indsatser. Det siger leder af [Krisecenter B], [Krisecenterleder B].

[Der afspilles et lydclip fra et interview med [Krisecenterleder B]]

[Krisecenterleder B]: Det er af meget svingende kvalitet, det kommunerne tilbyder, og det er en kæmpe udfordring i de kommuner, hvor at der ikke måske er sådan en målrettet plan for, hvilken hjælp er det, man skal tilbyde til en kvinde, som nu er i egen bolig, fri af voldsudøver, og som nu så skal til at etablere sig på ny.”

DR bragte den 2. januar 2023 kl. 08:10 et indslag på P1 i radioprogrammet ”Morgen”. Af indslaget fremgår blandt andet følgende:

”Vært 1: Når en kvinde forlader et krisecenter, så står hun nogle gange ret alene tilbage. Som det er lige nu, så stilles der ikke krav til kommuner eller til centeret selv, om at de skal, ja, tilbyde hjælp til kvinderne og hendes børn, når de har forladt krisecenteret.

Vært 2: En af de kvinder, der har oplevet, at det kan være en hård omgang – den her overgang fra krisecenter til hverdag – det er ”Christina”. Hun er anonym, og af hensyn til hendes situation har vi her i DR valgt ikke at bruge hendes rigtige navn.

[Der afspilles løbende lydclip fra et interview med "Christina", som værterne kommer med bemærkninger til]

"Christina": Det er svært at sige farvel til at være i sådan en boble. Og når man så kommer ud af alt den her beskyttelse på en eller anden måde, og man kommer ud og skal være helt alene om tingene. Jeg er ene voksen, jeg skal tage mig af mine børn og det, jeg ved godt, hvordan jeg gør, men man skal jo sørge for, at alt står ret klar til, at man kommer ud.

Vært 1: Og "Christina" har i en årrække levet sammen med en tidligere kæreste, der har udsat hende for psykisk vold, og derfor opsøgte hun i foråret sidste år et krisecenter sammen med sine to børn.

"Christina": Jeg tænker: Nej, hvis jeg dør nu, fordi jeg føler mig så presset, hvis jeg dør nu, hvad så med mine børn? Skal de blive her i det her? Og hvad så? Og det er jo mega angstprovokerende. Det er, at alt er ude af ens hænder, og alt det, der bare pulserer i en, og man er samtidig nødt til at holde facaden, fordi der er altså også nogle børn, som skal skifte sted, hjem og trukket ud af det, de kender. Så alt er jo fuldstændig nyt.

Vært 2: På det her krisecenter, der mødte "Christina" nogle mennesker, nogle medarbejdere, der støttede hende og hjalp hende til at begynde arbejdet med at bygge alt det op, som det psykisk voldelige forhold havde ødelagt. Men hun var jo ikke ene om at bede om hjælp.

"Christina": Imens jeg er der, så skal jeg jo selvfølgelig bruge det, jeg kan derfra. Men jeg kan jo også se rundt og se, hvor mange der er på det her krisecenter, og se, hvor mange der egentlig higer efter det samme som mig. Hjælp mig. Hør mig. Vi er jo mange, der har det sådan, og mange, der altså ikke føler, de får nok hjælp, fordi at vi står nærmest i kø hver gang, de kommer ind på krisecenteret, dem der arbejder der. Hjælp mig nu. Kan du ikke hjælpe mig med det her? Hør mig nu.

[Værterne er i telefonisk kontakt med [Krisecenterleder A]]

Vært 1: Godmorgen, [Krisecenterleder A].

[Krisecenterleder A]: Godmorgen.

Vært 1: Du er leder af et krisecenter for kvinder på Fyn, og det er jo blandt andet dig, der tager imod "Christina", som vi hørte fortælle sin historie her. Jeg lagde mærke til, at hun [rømmer sig], hun brugte ordet "boble" om den verden, som ligesom er hos jer. Og det måske også er derfor, det er svært at komme ud af den. Hvor meget gør I for at forberede "Christina" og børnene på, at der er en verden, som, som venter derude?

[Krisecenterleder A]: Jamen, men som hun så fint beskriver, så er det jo en boble, fordi man netop har brudt volden, og alene det er jo et kæmpe, kæmpe skridt og kræver rigtig meget støtte til selvindsigt. Og der er ikke nogen tvivl om, at ophold på et fagligt velfunderet krisecenter er en rigtig god start på vejen til et liv uden de her eftervirkninger af traumatiserende vold. Men det er kun en start. Det er kun, altså lige så snart man kommer ud på den anden side af murene, så starter alt det, man selv skal tage stilling til, og som "Christina" beskriver så fint, så er der jo folk, der kan hjælpe en med alt muligt, og det er rigtig svært at forberede kvinderne på, hvordan det så bliver ude på den anden side. Så igen vil jeg sige, det er kun en start, der skal være nogen til at gribe.

Vært 1: Ja. Og hvor, hvis vi bare lige bliver ved den, jeres opgave i at klæde dem på til og kunne klare sig derude. Hvorfor er det så svært at forberede dem på, hvad der skal ske, efter de har været hos jer?

[Krisecenterleder A]: Så netop det der med at gå fra et voldeligt forhold, hvor man har overlevet og sørget for børnene og har haft sådan et filter på, fordi man – hun beskriver det som, at man faktisk er ved at dø – og så komme ind og få åbnet alle de her sluser, få bearbejdet op mod nye indsigter og nye strategier. Det skal jo først afprøves, når du så står alene. Et nyt netværk, en entre eller fastholde sig på arbejdsmarkedet, børnene tilbage til institutioner. Der er så mange ting, som man ikke kan leve på et krisecenter.

Vært 1: Og hvad, og hvad skulle man? Hvad er det, der skal forbedres, så som du ser situationen nu?

[Krisecenterleder A]: Jamen, jeg tror en forståelse af, at vores dygtigste neuropsykolog i Danmark, [Psykologen], hun siger det så fint. Hun har en stor viden om, hvad traumer gør ved et menneskes psyke. Og hun siger: ”Ting med mennesker tager tid”. Og det er faktisk kodeordet, at et ophold på et krisecenter på en tre/fire måneder er ikke, er slet ikke nok. Det er en start, men det er jo kun en start. Så skal der være et professionelt netværk i kommunerne, der griber de her kvinder og kan pege og vejlede.

Vært 1: Ja, lad os [rømmer sig], lad os, det kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad du tænkte om, altså der skal være et professionelt netværk i kommunerne, der griber dem. Er der ikke det, som, som det ser ud i dag, i din optik?

[Krisecenterleder A]: Altså jeg vil, jeg vil understrege, at de kommuner, vi samarbejder med, de har så gode intentioner, og de gør alt, hvad de kan, og mit bedste bud på, at vi desværre alligevel oplever, at der ikke er et professionelt netværk, der griber de her kvinder, det er, at der er ikke sat ressourcer af, og der er ikke voldsfaglig viden. Og det er pinedød nødvendigt, fordi volden har vidtrækkende konsekvenser i årevis, og det er veldokumenteret.

Vært 1: Så de ved ikke, ud i kommunerne er der mange steder, der ved de ikke nok om, dybest set, hvordan de skal hjælpe de her kvinder?

[Krisecenterleder A]: Nej, der er ikke ressourcer til det, og der er ikke viden til det.

Vært 1: Og hvad, og hvad er løsningen på det? Tænker du, at det at tilføre flere penge?

[Krisecenterleder A]: Ja. Altså når jeg læser handleplanen, som er et rigtig godt udspil, og jeg, man har også skruet rigtig meget op for den ambulante behandling, så er efterværnet fuldstændig overset. Og det er en katastrofe, synes jeg, fordi at man ved, at femten procent af kvinder bliver genindskrevet på et krisecenter, de børn, der vokser op i volden, det har vidtrækkende konsekvenser. Dobbelt så mange af dem bliver anbragt og mistrivsel og psykisk sygdom, så jeg synes, det er katastrofalt, at der ikke bliver sat ressourcer af, så kommunerne kan løfte den opgave, som de helt sikkert gerne vil.

Vært 1: Og du bruger ordet ”efterværn” [Krisecenterleder A], det, er det dét.

[Krisecenterleder A]: Ja. Ja.

Vært 1: Måske skal du lige forklare, hvad det er, hvis det er det, vi skal have mere af?

[Krisecenterleder A]: Ja. Jamen altså der skal være nogen, som kan tage over på den indsats, som er startet på krisecenteret. Der skal være nogen, som får en specifik, det skal være veltilrettelagt individuelt, fordi det er jo ikke alle kvinder, som har brug for et massivt efterværn; nogen har brug for en enkelt opringning, en enkelt ledsagelse, og andre har brug for opfølgende samtaler, også i forhold til forældresamarbejde fremover, børnenes trivsel. Så et efterværn er lige præcis det, som den her enkelte kvinde har brug for, og det bliver faktisk veldokumenteret fra et krisecenter, når man overdrager kvinden til hjemkommunen, så er det i hvert fald fra vores side meget beskrevet, hvad vi kan forestille os i samarbejde med kvinden, der kan være af støttebehov. Og så kan det efterværn være det, som er nødvendigt. Om det er to måneder eller et år, det er en god investering, uanset hvor lang tid det her tager.

Vært 1: Og lige nu ligger der jo et udkast til en handlingsplan mod partnerdrab og partnervold på den nye socialminister Pernille Rosenkrantz-Theils skrivebord. Det er noget af det første, hun skal tage stilling til, når hun møder ind her efter nytår. Så udover altså ønsket selvfølgelig om flere penge. Hvad ville du så gerne have med i den her handlingsplan?

[Krisecenterleder A]: Jamen et tættere samarbejde. Når kommunerne har fået de ressourcer, der skal til, har den voldsviden, der skal til for at løfte den næste fase af de her familiers liv, så skal der et meget tæt samarbejde med krisecenter og kvinden og kommunen til. Og det vil vi rigtig gerne byde ind til.

Vært 1: Tak for det [Krisecenterleder A]. Leder af et krisecenter for kvinder på Fyn.”

DR bragte den 2. januar 2023 kl. 07:00, 08:40 og 17:40 et nyhedsindslag i TV Avisen på DR1 og platformen DRTV. Af nyhedsindslaget fremgår blandt andet følgende:

Der vises optagelser af studieværten og [Direktøren] i et nyhedsstudie, hvorover der afspilles en intro-melodi. Efterfølgende klippes til optagelser af ”Christinas” hænder, efterfulgt af optagelser af interview med ”Christina”, hvis krop er sløret.

”Vært, speak voiceover: Voldsramte kvinder får langt fra altid den nødvendige hjælp, efter de rejser fra et krisecenter. Sådan lyder bekymringen fra interesseorganisationer og eksperter.

[Der vises optagelser fra et interview med [Adjunkten]]

[Adjunkten]: Det er et rigtig stort problem. Alene på grund af alvoren af problemet, men også fordi, at indsatsen er så forskellig over hele landet.

[Der klippes til optagelser af studieværten i nyhedsstudiet]

Vært: Godmorgen. Så er vi i gang med mandagens første TV Avis. Velkommen. Når en kvinde forlader krisecenteret, så står hun ofte alene tilbage. Som det er lige nu, så stilles der nemlig ikke bindende krav til hverken kommuner eller krisecentre om, at de skal tilbyde hjælp til kvinderne, når de har forladt centeret.

[Der klippes til optagelser af et interview med ”Christina”, hvor hun er sløret]

”Christina”: Det er ikke vigtigt, hvem jeg er. Det er vigtigt, hvad jeg kan blive, og hvordan jeg kan modelleres til noget, der er noget værd.

[Der vises optagelser af en lysteage, hvor et lys bliver tændt. I baggrunden sætter "Christina" sig i sin sofa. "Christina" er sløret på optagelserne]

Vært, speak voiceover: "Christina" her optræder anonymt af hensyn til sine børn. Hun har i en årrække levet sammen med en tidligere kæreste, der har udsat hende for psykisk vold. [Krisecenter A] blev en udvej. Her fik hun den hjælp, hun havde brug for til at komme væk fra sin daværende partner. Men da opholdet var slut, så var der ikke noget netværk at læne sig opad.

[Der klippes til optagelser af et interview med "Christina", hvor hun er sløret]
"Christina": Man tvivler så meget på sig selv i forvejen, i og med at man har det her forhold bag sig. At, er det nu rigtig, det jeg gør?

[Der vises optagelser af "Christinas" ben, imens hun går rundt i sit hjem]

Vært, speak voiceover: "Christina" modtog et opkald fra sin hjemkommune, som tilbød hende ti gratis psykologtimer. Men selv om hun takkede ja, så var det ikke den hjælp, hun havde brug for.

[Der vises optagelser af [Krisecenterleder A]]

Vært: Krisecenterets leder, [Krisecenterleder A], trådte til og i et år efter, der brugte hun altså jævnlige tid og ressourcer på at hjælpe "Christina" videre i hendes forløb. Tid, som hun ikke fik betaling for.

[Der vises skiftevis optagelser af et interview med [Krisecenterleder A], af områder på [Krisecenter A] og af [Krisecenterleder A], der viser rundt på [Krisecenter A]]

[Krisecenterleder A]: Når det er muligt og nødvendigt og for eksempel ledsage en kvinde til Familieretshuset, så gør vi det i fritiden, så ikke det går ud over indsatsene, der er her. Der er ikke nogen af vores kvinder, der kommer af sted herfra uden at få et telefonnummer med og få at vide, I kan ringe når som helst.

Vært, speak voiceover: Ifølge krisecenterets organisation, så er der flere krisecentre, som frivilligt udfører såkaldt efterværn, og det er uholdbart, mener en ekspert på området.

[Der vises optagelser af interview med "Christina", hvor hun er sløret]

Vært, speak voiceover: I stedet bør der være nogle faste retningslinjer for, hvordan kommunerne fortsætter indsatsen for voldsramte kvinder efter endt ophold på et krisecenter.

[Der vises optagelser fra et interview med [Adjunkten]]

[Adjunkten]: Hvis vi ikke er der til at gribe kvinderne, når de fraflytter krisecenter, jamen så kan de her følgevirkninger vare i mange, mange år. Så derfor er det så vigtigt, at vi er konkrete omkring, hvad er det for en hjælp, der er behov for, og vi står klar til at gribe dem for at hjælpe både kvinder og børn bedst muligt videre i et liv efter volden.

[Der klippes til optagelser af studieværten og [Direktøren] i nyhedsstudiet]

Vært: [Direktøren], du er direktør i [Organisationen]. Godmorgen og velkommen. På den nye socialminister Pernille Rosenkrantz-Theils skrivebord, må vi antage, der ligger i hvert fald et udkast til en handlingsplan. Hvad mener du, er vigtigt i den handlingsplan, altså for at komme det her til livs og for at hjælpe de her kvinder?

[Direktøren]: Det er jo vigtigt, at der først og fremmest står noget om efterværnet - den indsats, der skal til for at få kvinder og deres børn godt videre efter et krisecenterophold. Som udkastet ligger nu, står der ikke noget om den efterværnsindsats.

Vært: Hvorfor er det vigtigt?

[Direktøren]: Jamen, det er det, fordi det kræver kæmpestort mod af de kvinder, som rydder ud af volden, indskriver sig på et krisecenter sammen med deres børn. Vi ved, at det er dér risikoen for vold og drab er allerstørst. Det er det brud. Det kræver også kæmpestort mod og erkende, hvad det vil sige at have været udsat for vold, hvad det har gjort ved en selv og ens børn. Og den indsats den leverer krisecentrene i Danmark rigtig godt. Når man så skal videre og har slukket ildebranden og skal bygge det nye hus, så er det så vigtigt, at der sker den brobygning ud til samfundet. Og det er her, kommunerne har en forpligtelse, som det er i dag i serviceloven, til at yde koordinerende rådgivning. Det kan være, det kan handle om beskæftigelse, om bolig, om daginstitutioner, særtilbud og så videre. Og det kan ikke passe, at en kvinde i den situation, hvor hun står måske bare med de to nettoposer, hun kom med, og et par børn, skal løbe spidsrod mellem de forskellige instanser i kommunen.

Vært: Men kan man ikke sige, at det kunne også være civilsamfundet, vi ser her, der bliver brugt nogle frivillige kræfter. Kunne det være en løsning?

[Direktøren]: Nu siger vi frivillige. Krisecentrene er professionelle drevne tilbud, som yder en stærk voldsfaglig og socialfaglig indsats for at hjælpe kvinderne videre. Det har de en masse viden om, og de står med de her liv i hænderne. De yder også en række uformelle ydelser, kan man sige, som vi godt kan kalde frivillig, men de kan ikke gå ind og overtage kommunens opgaver og bør heller ikke. Det der skal ske er en ordentlig brobygning fra krisecenter til kommunen. Og så skal der ske en belysning af, hvad har effekt, hvad er best practice, hvad er det, vi skal med det her, så vi kan få hjulpet folk godt videre.

Vært: Og fordringen er hermed givet videre. Du skal have tak, fordi du kom ind og talte med mig her til morgen.

[Direktøren]: Velbekomme.”

DR bragte den 2. januar 2023 kl. 18:30 et nyhedsindslag i TV Avisen på DR1 og platformen DRTV. Af nyhedsindslaget fremgår blandt andet følgende:

Der vises optagelser af en studievært i et nyhedsstudie. På en skærm i baggrunden vises et billede af en kvinde, der har sit hovedet nede i sin arm, der hviler på hendes knæ. I bunden er en hvid bjælke med teksten: ”Forskel på hjælp til voldsramte kvinder”.

”*Vært:* Når voldsramte kvinder forlader et krisecenter, er der temmelig meget stor forskel på, hvilken hjælp de så får i deres hjemkommuner. Det er ellers helt afgørende, at der er hjælp – det man også kalder efterværn – også på den anden side, for at kvinderne kan etablere et nyt liv.

[På skærmen i baggrunden vises et billede af en kvinde, der har en mandlig hånd på skulderen]

Vært: Eksperter frygter, at den her manglende hjælp i værste tilfælde kan betyde, at kvinderne ender tilbage i de voldelige forhold. Derfor vil de have både krisecentrene og kommunerne til at sikre hjælpen til kvinderne.

[Der vises optagelser af et lys, der brænder i en lysestage. I baggrunden sætter "Christina" sig i sin sofa. "Christina" er sløret på optagelserne]

Reporter, speak voiceover: Her er "Christina". En af de flere tusinde kvinder som hvert år søger hjælp på et krisecenter.

[Der vises optagelser af en kaffekop, der sættes på et bord og "Christinas" hænder.]

Reporter, speak voiceover: Hun optræder anonymt af hensyn til sine børn. I flere år lever hun i et undertrykkende forhold med psykisk vold.

[Der klippes til et interview med "Christina", hvor hun er sløret. I bunden fremkommer en hvid bjælke med teksten: ""Christina"".]

"Christina": Det er ikke vigtigt, hvem jeg er. Det er vigtigt, hvad jeg kan blive, og hvordan jeg kan modelleres til noget, der er noget værd.

[Der vises optagelser af et stearinlys, der tændes med en lighter. Efterfølgende klippes til interviewet med "Christina", hvor hun er sløret.]

Reporter, speak voiceover: "Christinas" partner bestemmer til sidst alt, helt ned til om hun bare må tænde et stearinlys.

"Christina": Det skulle ikke være en del af vores hjem. Så de måtte godt være der, men man skulle ikke tænde dem.

[Der vises optagelser af "Christinas" ben, imens hun går rundt i sit hjem. "Christina" er sløret på optagelserne]

Reporter, speak voiceover: I dag har "Christina" et nyt liv alene sammen med sine børn.

[Der klippes til optagelser af interviewet med "Christina", hvor hun er sløret. I bunden fremkommer en hvid bjælke med teksten: ""Christina"".]

Interviewer: Hvad er det, der gør, at du kommer dertil, at du har brug for at opsøge krisecenter?

"Christina": Jamen det er som sådan noget som, at det bare strammer for brystet. Jeg tænker: "Nej, hvis jeg dør nu, fordi jeg føler mig så presset, hvis jeg dør nu, hvad så med mine børn?"

[Der vises optagelser af "Christina", der forbereder en kop kaffe. "Christina" er sløret på optagelserne]

Reporter, speak voiceover: Efter tiden på krisecentret får "Christina" hjælp til at komme på fode igen. En af de ansatte er hele tiden klar på telefonen til at snakke, støtte og give tryghed. Men det er meget forskelligt fra kommune til kommune, hvilken hjælp – et såkaldt efterværn – voldsramte kvinder bliver tilbudt.

[Der klippes til optagelser af et interview med [Adjunkten]. I bunden fremkommer en hvid bjælke med teksten: "[Adjunkten]".]

[Adjunkten]: Hvis vi ikke er der til og gribe kvinderne, når de fraflytter krisecenteret, jamen så kan de her følgevirkninger vare i mange, mange år.

[Der vises optagelser af [Krisecenterleder A], der viser rundt på [Krisecenter A] og af områder på [Krisecenter A].]

Reporter, speak voiceover: Også hos [Krisecenter A] mærker de også, at kommunerne kan have svært ved at gribe kvinderne, også fordi hjælpen skal tilpasses den enkelte kvinde. Nogle har brug for omsorg, mens andre mangler praktisk hjælp.

[Der klippes til optagelser af et interview med [Krisecenterleder A].]

[*Krisecenterleder A*]: Vi oplever en interesse og en velvillighed i at sige: ”De her kvinder skal den bedst mulige hjælp”, og så er der det her skel, når de så flytter. [Der vises optagelser af [*Krisecenterleder A*], der går på en trappe. Efterfølgende vises optagelser af områder på [*Krisecenter A*].]

Reporter, speak voiceover: [*Krisecenterleder A*] har et ønske til landspolitikerne om at lave en fælles plan for alle kommuner.

[Der klippes til optagelser af et interview med [*Krisecenterleder A*].]

[*Krisecenterleder A*]: Seks måneder efterværn i den hjemkommune, som kvinden kommer fra, det kunne se ud, og det kunne planlægges, mens hun var på krisecentret eller umiddelbart efter, så kunne man sige, hvad kunne der være brug for, hvad har vi kendskab til?

[Der klippes til optagelser fra interviewet med ”Christina”, hvor hun er sløret.]

Reporter, speak voiceover: En af de kommuner, som arbejder sammen med krisecentret er [*Bynavn B*]. Også her vil man gerne hjælpe kvinderne endnu bedre.

[Der klippes til et interview med [*Udvalgsformanden*].]

[*Udvalgsformanden*]: Det er jo krisecentret, der hele tiden har handlepligten, men når de kommer ud derfra, at man måske holder det der afsluttende møde med kvinden, med kommunen og med krisecentret og for at lave en form for overleveringsforretning, så vi sikrer os, at kvinden føler sig tryk.

[Der vises optagelser af ”Christina”, der sætter et glas på hendes sofabord. ”Christina” er sløret på optagelserne]

Reporter, speak voiceover: Og netop det at føle sig tryk, er dét det hele handler om.

[Der vises optagelser fra interviewet med ”Christina”, hvor hun er sløret.]

Interviewer: Har det været med til at give dig en tro på, at du nok skulle komme videre?

[Der fremkommer i bunden en hvid bjælke med teksten: ””Christina””.]

”Christina”: Ja. Det har det bestemt. Også fordi hun har, fra krisecenteret, været så god til at fortælle en, hvor værdig man er.

[Der klippes til optagelser af studieværten i nyhedsstudiet]

Vært: Socialminister Pernille Rosenkrantz-Theil har ikke haft mulighed for at stille op til interview i dag, men hun oplyser, at hun som ny minister vil have fokus på indsatsen netop mod partnervold.”

DR bragte den 3. januar 2023 et indslag i udsendelsen ”Kvinder i krise, Pelé og kystens krampetrækning” i podcastserien ”Tiden” på dr.dk/lyd. Af indslaget fremgår blandt andet følgende:

Der afspilles et lydclip fra et interview med ”Christina”.

”Christina”: Hvis jeg dør nu, hvad så med mine børn? Skal de blive her i det her? Og hvad så?

[Der afspilles en melodi for at markere et skift]

Vært: Når voldsramte kvinder forlader et krisecenter, så har de stadig meget tit brug for professionel hjælp, og de har sådan set også krav på det, men de får det bare sjældent. Det fortæller krisecentrenes organisation til DR.

[Der afspilles et lydclip med en person fra krisecentrenes organisation]

Person: Det betyder, at det er, kan være lidt af et lotteri, om man er heldig og få en solid både socialfaglig og psykologisk efterværnsindsats, eller om man bliver efterladt til sig selv.

[Der vendes tilbage til værten]

Vært: Og det får flere medarbejdere på krisecentre til og arbejde frivilligt. Som [Krisecenterleder A] her.

[Der afspilles et lydclip med [Krisecenterleder A]]

[Krisecenterleder A]: Jeg hedder [Krisecenterleder A], og jeg er leder på [Krisecenter A].

[Der vendes tilbage til værten]

Vært: Hun og hendes kollegaer, de ender med at bruge deres fritid på at hjælpe kvinder, efter de ellers har forladt krisecentrene. For ellers er hun bange for, at mange sårbare kvinder vil blive tabt på gulvet og gå i stykker. Men det er bare ikke en holdbar løsning, at frivillige skal have den slags ansvar, mener hun. Så hvad skal der egentlig til for at hjælpe voldsramte kvinder ordentligt tilbage på benene? Det taler jeg med [Krisecenterleder A] om.

[Værten har en telefonisk samtale med [Krisecenterleder A]]

Vært: [Krisecenterleder A], en af dem, som du har hjulpet, og som vi i DR har talt med, som har helt konkret har været udsat for psykisk vold til en grad, hvor hun er blevet ret nedbrudt, det er hende, som vi kalder "Christina". Kan du sige lidt mere om, hvilken hverdag "Christina" hun beskriver, den hverdag hun er flygtet fra?

[Krisecenterleder A]: En hverdag fyldt med angst og frygt og fysiske symptomer, når det nærmede sig, at manden skulle komme hjem, fordi var, havde hun nu ryddet ordentligt op? Havde hun nu tilberedt det rigtige aftensmad? Havde hun nu gjort alle de ting, som han synes, der skulle gøres? Og fik hun sagt det rigtige? Tillod hun nu børnene at gøre nogen ting, som han ikke synes om? Så er det hele taget en enorm angst for at leve op til det, som var vigtigt for ham.

Vært: Og det, hun var bange for, var ikke den fysiske vold, men at han ville blive meget vred.

[Krisecenterleder A]: Ja, meget vred og råbe og sparke til ting og i det hele taget skræmme børnene.

[Der afspilles en melodi for at markere et skift. Efterfølgende afspilles et lydclip fra et interview med "Christina"]

"Christina": Altså det er jo det, man vil kalde psykisk vold, et psykisk voldeligt forhold.

[Der vendes tilbage til samtalen mellem værten og [Krisecenterleder A]]

[Krisecenterleder A]: Og til sidst så mistede hun fuldstændig troen på, at hun kunne tage sine valg, og hun rent faktisk var i stand til at tage vare på sine børn.

[Der afspilles et lydclip fra et interview med "Christina"]

"Christina": Jeg var træt, og jeg var en stor undskyldning. Jeg undskyldte konstant og hele tiden for petitesser, og jeg vidste, at jeg kunne ikke gøre noget rigtigt og lige

om lidt, så skulle jeg alligevel undskylde, så jeg kunne lige så godt bare skynde mig at sige det.

[Der vendes tilbage til samtalen mellem værten og [Krisecenterleder A]]

Vært: Hvordan kom "Christina" til det krisecenter, hvor du er leder?

[Krisecenterleder A]: "Christina" havde bevaret en god veninde, som gentagende gange havde sagt til hende: "Du skal have hjælp. Du kan ikke komme ud af det her." Hun havde også prøvet flere gange, men, men mistede troen på, at hun kunne. Og hjalp hende til og ringe til os, og hun tænkte, at nu, nu skulle hun ud af det, så tilbød vi hende et ophold hos os.

[Der afspilles et lydclip fra et interview med "Christina"]

"Christina": Altså man ryster og sitrer indeni dagligt, og jamen totalt i alarmberedskab. Der er ikke noget, der er afslappet i en. Ikke for mit vedkommende eller højst sandsynligt heller ikke for andre. Det er ikke naturligt at sige, at jeg skal væk herfra på så voldsom en måde. Det er jo ikke, det tænker jeg ikke, er naturligt for nogen.

[Der vendes tilbage til samtalen mellem værten og [Krisecenterleder A]]

Vært: Og det er jo også noget med, at hun flygter fra den mand, der har udsat hende for den her psykiske vold og fra sine børn.

[Krisecenterleder A]: Ja. Og det er jo oftest der, det er allermest risikabelt for en kvinde, når man, når beslutningen er taget. Det er der, de fleste overfald og drab foregår. Det er der, hvor kvinden har taget beslutningen om at gå. Så det blev en beslutning om at gøre det, når manden ikke var der i al hemmelighed og få pakket de ting, som var allermest nødvendige og få hjælp til at komme til os. Det var en planlægning i al hemmelighed.

[Der afspilles en overgangsmelodi]

Vært: "Christina" får intensiv psykologisk terapi i tre måneder på [Krisecenter A]. Og hun lærer så småt at se sit liv i nyt lys efter fem år i mental spændetrøje.

[Der afspilles et lydclip fra den telefoniske samtale med [Krisecenterleder A]]

[Krisecenterleder A]: Det stærkeste var, var glæden. At hun kunne begynde at grine igen og begynde at tro på, at hendes børn ikke havde lidt varig skade, og at hun var god nok som mor.

[Der afspilles et lydclip fra et interview med "Christina"]

"Christina": Jeg føler mig elsket, jeg føler mig set, og så får jeg så den hjælp til ligesom at sige: "Jeg kan godt det her". Der står altid en fra krisecenteret og holder hånden under mig og siger: "Du kan godt det her, du er skide sej, og du gør det rigtige, og du har fat i den lange ende."

[Der vendes tilbage til samtalen mellem værten og [Krisecenterleder A]]

Vært: Og [Krisecenterleder A] så er det jo så, at de tre måneder på krisecenteret hos jer, de går, og så skal "Christina" jo ud og stå på egne ben.

[Krisecenterleder A]: Mmh.

Vært: Og det er her problemet opstår, ifølge jer.

[Krisecenterleder A]: Mmh, ja.

Vært: For her siger I, at der mangler kvinderne altså hjælp. Og så er det, at blandt andet du træder til, som frivillig udenfor arbejdstiden. Hvad er det, der ifølge jer mangler for en som "Christina", sådan som det er i dag?

[Krisecenterleder A]: "Christina" fik jo faktisk, som en af de få, en god modtagelse af sin kommune og blev ringet op og blev henvist til psykolog, men ansvaret blev bare lagt på hende, og det er man ikke klar til efter så kort tid, der skal simpelthen være en opsøgende medarbejder, der kan sige: "Okay, hvordan, hvordan skal det planlagt, hvornår ringer du, hvad, hvad kan jeg byde ind med?"

[Der afspilles et lydclip fra et interview med "Christina"]

"Christina": Jeg kan faktisk slet ikke forestille mig, at jeg ikke havde haft hende med, som jeg havde, fra krisecenteret, fordi hun har kendt mig, hun har fulgt mig fra dag et. Det er hende, der har hjulpet mig med at se, hvordan verden også er.

Vært: Kommunerne er allerede forpligtet gennem lovgivning til at stille en sagsbehandler til rådighed.

[Krisecenterleder A]: Mmh.

Vært: Til at give gratis psykologhjælp til de her kvinder.

[Krisecenterleder A]: Ja.

Vært: Når de forlader jeres krisecenter. Så det lyder jo som om, at der allerede er tænkt et efterværn ind til de her kvinder, hvorfor er det så, at du mener, at det ikke er godt nok?

[Krisecenterleder A]: De her sagsbehandlere har rigtig mange sager, og uagtet at de gør deres bedste, så har de ikke den viden om, hvad volden har gjort ved det her menneske. Det er ikke bare og sige: "I må endelig ringe", fordi det kan de ikke. Så det kræver en opsøgende funktion.

Vært: Og hvor meget tid.

[Krisecenterleder A]: Og det er ikke. Ja.

Vært: Og hvor meget tid, hvor meget tid bruger du på at være frivillig ved siden af dit arbejde?

[Krisecenterleder A]: Det er jo individuelt. Det er jo meget forskelligt.

Vært: Hvad er det værste, der kan ske, hvis nogen af de her kvinder ikke får den rigtige hjælp, efter at de har været på et krisecenter som det, som du arbejder på?

[Krisecenterleder A]: Femten procent af de kvinder, som har været på krisecenter, bliver genindskrevet, dobbelt så mange børn, som er vokset op med vold, de bliver tvangsanbragte, de har mistrivsel i skoler. Man ved, at traumer generer psykiske lidelser hos børn og unge, hos de kvinder, så det har vidtrækkende konsekvenser, hvis ikke vi løfter opgaven.

Vært: Ja.

[Krisecenterleder A]: Når de har haft et krisecenterophold.

Vært: Den nye socialminister, Pernille Rosenkrantz-Theil.

[Krisecenterleder A]: Mmh.

Vært: Hun lover jo, at hun vil have fokus på den her indsats. Tror du, der bliver lyttet til jeres opråb her?

[Krisecenterleder A]: Det håber jeg virkelig. Det regner jeg faktisk med, at der gør."

DR foretog den 9. februar 2023 enkelte rettelser i artiklens brødtekst og indsatte følgende rettelse i begyndelsen af artiklen ”*Voldsramte kvinder falder mellem to stole, når de flytter fra et krisecenter: Jeg stod pludselig helt alene*” fremhævet med kursiv:

”Rettelse: Da artiklen blev publiceret, var kvindens forhenværende partner ikke blevet hørt. DR har efterfølgende været i dialog med kvindens tidligere partner. Han har ikke ønsket at kommentere på kvindens udsagn. Dette burde have fremgået af historien. Det er tydeliggjort i artiklen, at der er tale om kvindens udsagn. DR beklager fejlen.”

DR bragte endvidere samme dag følgende berigtigelse som radio- og tv-indslag på en række af DRs platforme:

”Mandag 2. januar 2023 fortalte vi en historie om kvinder, som oplever at falde mellem to stole, når de forlader et krisecenter. I historien medvirkede en kvinde, som havde været på krisecenter. Kvinden fortalte, at hun i et tidligere forhold var blevet udsat for psykisk vold. I den forbindelse blev kvindens forhenværende partner ikke hørt. DR har efterfølgende været i dialog med kvindens tidligere partner. Han har ikke ønsket at kommentere på kvindens udsagn. Dette burde have fremgået af historien. DR beklager fejlen.”

[Klager] klagede den 16. januar 2023 til DR, som den 17. januar 2023 afviste klagen. [Klager]s klage over DRs afvisning er modtaget i Pressenævnet den 1. februar 2023.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Privatlivets fred

[Klager] har anført, at han er identificerbar i DRs omtale, og at omtalen udgør en krænkelse af privatlivets fred.

[Klager] har henvist til, at hans ekspartner ”Christina” medvirker med usløret stemme, at hun har en karakteristisk stemme og er genkendelig på billeder og i tv-indslag, og at [Kommunen] omtales. [Klager] er derfor blevet genkendt af familie, venner og kollegaer, som har kontaktet ham.

I den forbindelse har [Klager] bemærket, at han er bekymret for, hvilke konsekvenser den manglende anonymitet i omtalen kan have for hans privatliv og for hans barn, herunder legeaftaler og deslige, som kan blive påvirket på grund af beskyldningerne, der fremsættes i dækningen.

Vinkling

[Klager] har anført, at DR har bragt en ensidig skildring af den konkrete sag, hvor de medvirkende personer udtaler sig som parter i sagen.

[Klager] har henvist til, at DR har udeladt en række faktiske oplysninger om sagen, herunder at sagen er endt som en familiemæglingssag, at han og hans ekspartner har fælles forældremyndighed, og at der er indgået en samværsaftale (10/4 ordning). DR har også udeladt, at [Klager] har en ren straffeattest, og at han hverken er politianmeldt eller dømt for nogen former for vold.

DR har endvidere udeladt oplysninger om, at der aldrig har været navne- eller adressebeskyttelse, at [Klager] og hans ekspartner regelmæssigt har set hinanden blandt andet ved overlevering af barn, og at de for nylig i december 2022 har holdt fødselsdag for deres barn i institutionen.

DR har således i omtalen kædet den konkrete sag, som hans ekspartner og krisecenterleder [Krisecenterleder A] udtaler sig om, sammen med trusler, psykisk vold, vold og drab, som der ikke er tale om i ekspartnerens sag, og DR har ikke forholdt sig kritisk til skildring af sagen eller til andre medvirkendes udtalelser om ekspartnerens forhold. Som eksempel har [Klager] henvist til følgende afsnit fra artiklen *"Voldsramte kvinder falder mellem to stole, når de flytter fra et krisecenter: Jeg stod pludselig helt alene"*:

"Christina er ikke kvindens rigtige navn. DR kender hendes identitet, men har valgt at lade hende være anonym af hensyn til hendes sikkerhed."

[Klager] har også henvist til, at DRs journalist i udsendelsen *"Kvinder i krise, Pelé og kystens krampetrækning"* [tidskode 09:44-09:58] udtaler:

"[Krisecenterleder A], en af dem, som du har hjulpet, og som vi i DR har talt med, som har, helt konkret, har været udsat for psykisk vold... til en grad, hvor at hun er blevet ret nedbrudt. Det er hende, som vi kalder Christina."

I samme udsendelse udtaler [Klager]s ekspartner følgende [tidskode 08:26]:

"Hvis jeg dør nu? Hvad så med mine børn? Skal de blive her i det her? Og hvad så?"

Denne udtalelse er med til at give lytterne en opfattelse af, at [Klager]s ekspartner føler sig truet på livet, hvilket [Klager] ikke har kendskab til.

[Klager] kan ikke acceptere, at DR har fremstillet ham som voldsperson og udsat ham for et karaktermord, hvor hans person og privatliv er blevet hængt ud og dømt i et landsdækkende medie.

Forelæggelse

[Klager] har anført, at der ikke er beviser for de krænkende beskyldninger mod ham, som fremsættes i omtalen, og at DR ikke har efterprøvet disse, herunder forelagt dem for ham.

[Klager] har henvist til, at det blandt andet fremgår af omtalen, at hans ekspartner har levet i et psykisk voldeligt forhold, at han har udsat sin ekspartner og børn for psykisk og fysisk vold, at ekspartneren er blevet nedbrudt, og at det oplyses, at ekspartneren er anonym af hensyn til sin sikkerhed.

DR har ukritisk bragt [Krisecenterleder A]s og ekspartnerens udsagn, selv om de begge er velvidende om, hvad der er faktum i sagen, at der ikke findes grundlag for deres beskyldninger, og de handler i den grad med ond hensigt.

DR har argumenteret for, at [Krisecenterleder A] er en særdeles pålidelig faglig kilde. I den forbindelse har [Klager] bemærket, at man bør være opmærksom på, at samme person uomtvisteligt har flere kasketter på i samme sag og har økonomisk incitament i selvsamme sag. Det kan efter [Klager]s opfattelse ikke udelukkes, at nogle kvinder bevidst søger ind på et krisecenter og bruger dette som et våben for at opnå bopæl og samvær med barnet. Hvis den ene forælder står som ejer af barnets bopæl, kan den anden forælder ikke uden videre flytte barnet uden accept. Dette kan dog omgås ved at flytte på krisecenter.

[Klager] har bemærket, at det må være relevant for sagen, at Pressenævnet får oplyst, om [Krisecenterleder A] og [Organisationen]s direktør [Direktøren] var en del af de eksperter og fagfolk, som DR talte med forud for hele historien. [Klager] har stillet sig undrende over for, at man fra krisecenterets side ikke har henvist til en konkret sag, hvor der er faldet dom for psykisk vold, idet disse sager findes.

Dokumentationen, som [Krisecenterleder A] påstår at have set og/eller være i besiddelse af, er [Klager] ikke blevet forelagt, og han har stillet sig undrende over for, at oplysningen først kommer frem nu halvandet år efter. Ved overleveringer af [Klager]s barn har [Klager] haft vidner med, og de kan berette, at der ikke har været nogen former for optrin eller optræden. I Familieretshuset betegnes sagen som en § 6-sag (gul sag), hvorfor der ikke er risikofaktorer. [Klager] og hans ekspartner samarbejder, og der er samvær.

[Klager] har afslutningsvis bemærket, at han har fundet det dybt rystende, at et krisecenter kan udstille fædre per automatik som voldelige, uden at sagerne bliver undersøgt ordentligt, for at modtage økonomisk støtte af kommunerne. Vi lever i et retssamfund, hvor det er domstolene, der skal dømme, ikke et privatejet krisecenter/virksomhed og medier. Det forhold, at DR medvirker hertil, vel målrettet flere midler og politiske lovændringer, er chokerende.

2.2 DRs synspunkter

DR har indledningsvis oplyst, at DR den 2. og 3. januar 2023 bragte en række indslag mv., hvori der blev sat spørgsmålstejn ved efterværnet for de kvinder, der forlod et krisecenter og skulle etablere et nyt liv. Det fremgik således af indslagene, at der i kommunerne var stor forskel på, hvordan kvinder blev hjulpet videre efter et ophold på et krisecenter. I DRs dækning af nyhedshistorien medvirkede blandt andet forskellige fagfolk, som forholdt sig til problemstillingen, og en kvinde, [Klager]s ekspartner, der var med i nyhedshistorien som konkret case for at belyse, hvordan problemet blev oplevet af en af dem, der mærkede det på sin egen

krop. Kvinden blev omtalt som "Christina", og i indslagene blev det nævnt, at hun havde været udsat for psykisk vold og derfor havde boet på [Krisecenter A] i en periode.

Baggrunden for historien var, at DR havde talt med flere eksperter og fagfolk, som oplyste, at der manglede et efterværn til disse kvinder, og at den manglende hjælp var en del af årsagen til, at op mod hver fjerde kvinde på krisecentrene er gengangere. Ifølge DRs oplysninger skyldes dette, at kvinderne ikke har overskud til selv at skabe sig et nyt liv og et nyt hjem efter et endt krisecenterophold, og at der ikke findes tilstrækkelig regulering af den kommunale indsats på området. Det betyder desuden, at flere ansatte på krisecentrene ser sig nødsaget til at bruge deres fritid på at hjælpe kvinderne.

De to eksperter, der medvirkede i størstedelen af indslagene, var henholdsvis leder af [Krisecenter A], [Krisecenterleder A], der rejste kritik af de manglende muligheder, som kvinder har efter endt ophold på krisecentret, og direktør for [Organisationen], [Direktøren], som fortalte, at der er tale om et problem hos kommunerne på landsplan. Hun rejste i den forbindelse kritik af kommunernes indsats på området. Socialudvalgsformand fra [Kommunen], [Udvalgsformanden], medvirkede også og udtalte sig om indsatsen på området og samarbejdet mellem krisecentrene og Familieretshuset. Endelig medvirkede adjunkt i psykotraumatologi på [Universitetet], [Adjunkten], som udtalte sig om, at kvinder havde brug for hjælp til at kunne komme videre for at undgå at ende i det gamle mønster.

[Klager] henvendte sig til DR via mail den 4. januar 2023 med en klage over blandt andet urigtige oplysninger i DRs dækning af sagen, og at han ikke var blevet hørt inden publicering. Den 5. januar 2023 kvitterede DR for henvendelsen, og den 6. januar 2023 tog DR kontakt til [Klager] og spurgte, om DR kunne kontakte ham telefonisk, da DR ønskede at gå i dialog med ham om hans ønsker i forhold til de påklagede indslag.

Fra den 9. januar 2023 til den 8. februar 2023 var DR derefter i løbende skriftlig dialog med [Klager], da han ikke ønskede telefonisk kontakt, selv om DR tilbød dette flere gange. Ved mail af 17. januar 2023 fra DR til [Klager] erkendte og beklagede DR over for ham, at DR ikke havde forelagt kritikken for ham inden publicering. [Klager] tilkendegav i sine svar til DR, at han ikke ønskede, at hans konkrete kommentarer til kritikken blev gengivet, og DR forsøgte derefter flere gange i den løbende dialog med [Klager] at finde en passende formulering til berigtigelsen. Det lykkedes trods gentagne forsøg dog ikke at få et klart svar fra [Klager], og den 9. februar 2023 valgte DR derfor at bringe følgende berigtigelse:

"Mandag 2. januar 2023 fortalte vi en historie om kvinder, som oplever at falde mellem to stole, når de forlader et krisecenter. I historien medvirkede en kvinde, som havde været på krisecenter. Kvinden fortalte, at hun i et tidligere forhold var blevet udsat for psykisk vold. I den forbindelse blev kvindens forhenværende partner ikke hørt. DR har efterfølgende været i dialog med kvindens tidligere partner. Han har ikke ønsket at kommentere på kvindens udsagn. Dette burde have fremgået af historien. DR beklager fejlen."

Berigtigelsen blev bragt på følgende platforme den 9. februar 2023:

- Radioindslag på P4 Fyn kl. 07:10 og 15:10 samt i radioindslag i de regionale nyheder kl. 06:30.
- Radioavisen på P1, P2, P3, P4, P6 og P8 kl. 08:00.
- Radioindslag på P1 Morgen kl. 08:19.
- TV Avisen på dr.dk/tv og DR1 kl. 07:00 og kl. 08:30.
- DRs podcastepisode ”Kvinder i krise, Pele og kystens krampetrækninger”, herunder i episodebeskrivelsen, i dr.dk/lyd.
- <https://www.dr.dk/etik-og-rettelser/fejl-og-fakta>.

Privatlivets fred

Det er DRs opfattelse, at artiklen ikke i sig selv anses for at være krænkende for [Klager], da han ikke kan identificeres.

Kvinden er omtalt som ”Christina”, men det fremgår af artiklen, at det er et dæknavn af hensyn til børnene. Hendes historie indgår kort: det fremgår, at hun havde været i et psykisk nedbrydende forhold, og at hun af den grund endte med at komme på krisecenter for at komme væk fra sin daværende partner. Derudover fremgår det af billedteksten, at hun ikke måtte tænde stearinlys for sin partner. Artiklen er ledsaget af et sløret foto af [Klager]s eks-partner i delvis profil.

DR er enig i, at oplysninger om partnervold kan være krænkende for den, der omtales, men det er DRs opfattelse, at [Klager] ikke er identificerbar i artiklen. Hverken [Klager] eller hans ekspartner omtales på noget tidspunkt ved navn, ligesom artiklen ikke indeholder andre oplysninger, som kan identificere ham. Det er desuden DRs klare opfattelse, at ekspartneren ikke er identificerbar på det slørede foto. Omtalen af [Kommunen] ændrer ikke på det.

Det er endvidere DRs opfattelse, at [Klager] ikke er identificerbar i radioindslagene, da hverken [Klager] eller hans ekspartner omtales ved navn, ligesom indslaget ikke indeholder andre oplysninger, som kan medvirke til at identificere ham. Det er derfor DRs opfattelse, at radioindslagene ikke i sig selv kan anses for at være krænkende for [Klager].

Det er endvidere DRs opfattelse, at [Klager] i radioindslagene ikke er identificerbar for en bred kreds. Det er alene ekspartnerens stemme, der kan gøre hende genkendelig. [Klager] kan alene identificeres af en snæver kreds, som vil kunne identificere ham gennem ekspartnerens stemme, for eksempel nærmeste familie og venner, som har kendskab til sagen i forvejen. Det forhold, at det nævnes, at der er tale om [Krisecenter A], ændrer ikke herpå.

I forhold til nyhedsindslagene er det DRs vurdering, at [Klager]s ekspartner er tilstrækkeligt sløret på billedsiden, og at [Klager] således alene i kraft af ekspartnerens stemme har kunnet genkende sig selv. DR har også anerkendt, at en snæver kreds af personer, som både genkender ekspartnerens stemme og kender [Klager]s identitet, på den baggrund ville kunne identificere ham ud fra indslaget

Vinkling

Det er DRs opfattelse, at artiklens og radio- og nyhedsindslagernes vinkel ikke er ensidig.

DR har bemærket, at artiklens hovedfokus var nyhedshistorien om udfordringerne i landets kommuner med et manglende efterværn til kvinder, som forlader et krisecenter. Selv om det fremgår, at psykisk vold var årsagen til, at [Klager]s ekspartner kom på krisecenter, så fokuserer artiklen på hendes konkrete oplevelser med at forlade krisecenteret og på de forskellige fageksperters udtalelser om den generelle problemstilling om manglende efterværn.

For så vidt angår [Klager]s påstand om DRs udeladelse af oplysninger, har DR bemærket, at det ligger inden for DRs redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for [Klager] forekommer centrale, ligesom det er op til DR at vælge og fravælge kilder og materiale, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Det fremgår af artiklen, at der er tale om kvindens egen oplevelse af at have levet i et psykisk nedbrydende parforhold. Artiklens fokus er ikke at redegøre for hendes konkrete sagsforløb, og derfor bliver de nærmere omstændigheder eller status på eventuelle sager ikke omtalt.

Det er derfor DRs vurdering, at de af [Klager] anførte oplysninger om de nærmere omstændigheder i forholdet mellem ekspartneren og ham, herunder eventuelle samværssager, ikke er væsentlige i forhold til artiklens vinkel og historiens fokus. Det samme gør sig gældende i forhold til de øvrige oplysninger, som [Klager] har klaget over.

DR har endvidere bemærket, at indslagernes hovedfokus blandt andet var problemstillingen med et manglende eller utilstrækkeligt efterværn til kvinder, som forlader et krisecenter, og at eksperter og organisationer derfor efterlyser krav til landets kommuner og krisecentre om tilstrækkeligt efterværn for kvinderne, når de flytter fra krisecentrene igen.

For så vidt angår ekspartnerens udtalelse ”Hvis jeg dør nu? Hvad så med mine børn? Skal de blive her i det her?” i udsendelsen ”*Kvinder i krise, Pelé og kystens krampetrækning*” er det DRs opfattelse, at ekspartneren med udtalelsen giver udtryk for sin personlige og subjektive oplevelse af at tage på og fra krisecenteret og følelserne forbundet hermed. Udtalelsen indeholder således ingen faktuelle oplysninger eller en konkret beskyldning mod [Klager].

Forelæggelse

DR er uenig med [Klager] i, at DR ikke har efterprøvet påstandene, og at de er ukorrekte.

DR fik som led i sin research af historien om efterværn kontakt til kvinden via [Krisecenter A], der oplyste, at [Klager]s ekspartner havde opholdt sig på krisecenteret efter et psykisk voldeligt forhold, og at hun havde det svært, da opholdet var forbi. DR valgte derfor at bruge hendes fortælling som konkret case i artiklen og den samlede dækning af historien.

Det er ubestridt, at [Klager]s ekspartner har været på krisecenter. DR er enig i, at der altid skal udvises kildekritik, særligt når der er tale om en historie, hvor der måske ikke er håndfaste beviser på en adfærd. Det fremgår derfor også tydeligt af artiklen, at der er tale om kvindens oplevelse, idet det bliver beskrevet som ”et ifølge hende psykisk nedbrydende parforhold”.

DR har efterprøvet ekspartnerens fortælling om sine oplevelser, herunder påstanden om psykisk vold, gennem krisecenterleder [Krisecenterleder A], som bekræftede hendes oplevelser. DR lagde i sin efterprøvelse særligt vægt på, at krisecenterlederen på det pågældende krisecenter validerede ekspartnerens forklaring og udsagn. Krisecenterlederen oplyste til DR, at hun, dels selv har været vidne til [Klager]s optræden over for sin ekspartner i forbindelse med overlevering af børn, dels har set dokumentation i form af sms-beskeder fra [Klager] til ekspartneren og overhørt telefonopkald fra ham. Det var krisecenterlederens klare faglige vurdering, at [Klager]s adfærd over for sin ekspartner havde karakter af psykisk vold. DR har i den forbindelse bemærket, at krisecenterlederen er fagperson og har stor erfaring og viden om de forskellige årsager til, at kvinderne søger hjælp på krisecentret, herunder psykisk vold fra deres partnere. Krisecenterlederen er derfor en særdeles pålidelig faglig kilde, og det er derfor DRs opfattelse, at DR har efterprøvet ekspartnerens udsagn og oplevelser.

DR har ikke forelagt det pågældende udsagn for [Klager], da han ikke kan identificeres i artiklen. Dette er i overensstemmelse med Pressenævnets praksis, jf. f.eks. Pressenævnets kendelse af 19. maj 2015 i sag 15-70-00772 og kendelse af 23. juni 2015 i sag 15-70-00798.

Henset til den samlede nyhedsdækning valgte DR dog at berigtige artiklen den 9. februar 2023, så gældende tekst fremgik af artiklen på dr.dk:

”Rettelse: da artiklen blev publiceret, var kvindens forhenværende partner ikke blevet hørt. DR har efterfølgende været i dialog med kvindens tidligere partner. Han har ikke ønsket at kommentere på kvindens udsagn. Dette burde have fremgået af historien. Det er tydeliggjort i artiklen, at der er tale om kvindens udsagn. DR beklager fejlen.”

DR ændrede derudover sætningen ”Christina er ikke kvindens rigtige navn. DR kender hendes identitet, men har valgt at lade hende være anonym af hensyn til hendes sikkerhed” til ”Christina er ikke kvindens rigtige navn. DR kender hendes identitet, men har valgt at lade hende være anonym af hensyn til hendes børn”, da DR vurderede, at formuleringen var mere retvisende. DR ændrede også formuleringen ”Efter flere år i et psykisk nedbrydende parforhold blev [Krisecenter A] Christinas sidste udvej” til ”Efter flere år i et ifølge hende psykisk nedbrydende parforhold blev [Krisecenter A] Christinas sidste udvej”, så den svarede til billedtekstens formulering.

I forhold til indslagene har DR anført, at DR igen må beklage den manglende forelæggelse for så vidt angår de indslag, hvor [Klager] omtales. Indslagene blev berigtiget den 9. februar 2023 ved oplæsning af den tidligere omtalte berigtigelsestekst.

Samlet er det DRs opfattelse, at DR burde have forelagt kritikken for [Klager] inden offentliggørelse af de påklagede indslag, men at indslagene derudover er i overensstemmelse med god presseskik.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Mads Sandemann, Maria Becher Trier og Marlene Borst Hansen.

God presseskik

Privatlivets fred

[Klager] har klaget over, at han er identificerbar i DRs omtale, og at omtalen udgør en krænkelse af privatlivets fred.

[Klager] har henvist til, at hans ekspartner "Christina" medvirker med usløret stemme, at hun har en karakteristisk stemme og er genkendelig på billeder og i tv-indslag, og at [Kommunen] omtales.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Pressenævnet finder generelt, at omtale af psykisk vold i nære relationer og efterværn for voldsudsatte personer efter endt krisecenterophold har offentlig interesse.

I DRs omtale medvirker [Klager]s ekspartner, som omtales under dæknævnet "Christina". "Christina" fortæller om sine oplevelser med at forlade et krisecenter, og at hun i flere år havde været i et psykisk voldeligt forhold. Det fremgår af omtalen, at "Christina" har haft ophold på [Krisecenter A], og [Kommunen] nævnes. I omtalen optræder "Christina" på billedoptagelser, hvor hendes ansigt ses sløret. "Christinas" stemme er på lydoptagelserne ikke sløret. [Klager] nævnes ikke ved navn i omtalen.

[Klager] udsættes i omtalen for beskyldninger af sin ekspartner, som har fortalt om hendes oplevelse af at have levet i et psykisk voldeligt parforhold med ham. Da beskyldningerne i omtalen om [Klager]s private forhold kan være krænkende, finder nævnet, at det har påhvilet DR at anonymisere ham i omtalen.

Pressenævnet finder, at oplysningen om, at [Klager]s ekspartner har haft ophold på [Krisecenter A], og angivelsen af [Kommunen], ikke kan tjene til identificering af [Klager]. Nævnet finder imidlertid, at den manglende sløring af ekspartnerens stemme i indslagene vil kunne medføre genkendelse af [Klager] blandt personer, der kender ham og ekspartneren.

Det er endvidere nævnets opfattelse, at DR – uden at det ville have påvirket den samlede fremstilling – kunne have anvendt indholdet fra interviewet med ekspartneren i indslagene

på en måde, som var mindre indgribende for [Klager], eksempelvis ved sløring af eksparternes stemme eller oplæsning af optagelsernes indhold. På denne baggrund udtaler nævnet kritik af DR for den utilstrækkelige sløring.

Vinkling

[Klager] har klaget over, at DR har bragt en ensidig skildring af den konkrete sag, hvor de medvirkende personer udtaler sig som parter i sagen.

[Klager] har henvist til, at DR har udeladt en række faktiske oplysninger om sagen, herunder at sagen er endt som en familiemæglingssag, at han og hans ekspartner har fælles forældremyndighed, og at der er indgået en samværsaftale (10/4 ordning). DR har også udeladt, at [Klager] har en ren straffeattest, og at han hverken er politianmeldt eller dømt for nogen former for vold.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A.1.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

DRs omtale omhandler udfordringerne med det manglende efterværn til kvinder, som forlader et krisecenter efter endt ophold. I omtalen rejses der kritik af blandt andet de manglende muligheder, som kvinder har efter endt ophold på krisecentret, udfordringen med kommunernes manglende ressourcer, mangel på voldsfaglig viden og et manglende professionelt netværk, som kan gribe kvinderne, hvor "Christinas" fortælling bruges som en konkret case.

Pressenævnet finder, at DRs valg og fravalg af informationer i dækningen ikke overskrider rammerne for redigering. Nævnet har lagt vægt på, at hovedfokus i omtalen som nævnt er problemstillingen med et manglende efterværn til kvinder, som forlader et krisecenter. Nævnet har også lagt vægt på, at det i omtalen korrekt er gengivet, at [Klager]s ekspartner har haft ophold på et krisecenter, og at eksparternes udsagn klart fremstår som hendes oplevelser fra et tidligere parforhold samt ophold på krisecenter, herunder navnlig tiden efter opholdet. Det er nævnets opfattelse, at omtalen ikke kan anses for at have givet læserne, lytterne og seerne et ukorrekt indtryk af [Klager]s personlige forhold. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at udtale kritik af den valgte vinkling.

Forelæggelse

[Klager] har klaget over, at der ikke er beviser for de krænkende beskyldninger mod ham, som fremsættes i omtalen, og at DR ikke har efterprøvet disse, herunder forelagt dem for ham.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesfremmende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A.2 og A.3.

I DRs omtale medvirker [Klager]s ekspartner, som fortæller om sine oplevelser med at forlade et krisecenter, og at hun i flere år havde været i et psykisk voldeligt forhold. I omtalen medvirker også en række fagkilder, herunder blandt andet leder af [Krisecenter A], [Krisecenterleder A], der rejser kritik af de manglende muligheder, som kvinder har efter endt ophold på krisecentret, og direktør for [Organisationen], [Direktøren], som fortæller, at der er tale om et problem hos kommunerne på landsplan og i den forbindelse rejser kritik af kommunernes indsats på området.

Nævnet finder det ikke dokumenteret, at de medvirkende fagkilder, som udtaler sig generelt om blandt andet problemstillingen med et manglende efterværn til kvinder, som forlader et krisecenter, skulle have haft personlig interesse i negativ omtale af [Klager]. Nævnet finder endvidere ikke grundlag for at fastslå, at DR ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har lagt vægt på, at det fremgår af omtalen, hvem der udtaler sig, og at udtalelserne fra kilderne fremstår som kildernes faglige vurderinger og erfaringer på området.

I forhold til DRs kildevalg har [Klager]s ekspartner udtalt sig kritisk om sit forhold til sin ekspartner, herunder ekspartnerens adfærd over for hende. Nævnet finder, at dette gav DR anledning til at være særligt opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af kildens oplysninger, da kilden kunne være farvet af personlig interesse og skadevoldende hensigt. Det fremgår imidlertid klart af omtalen, hvem kilden er, at kilden er kritisk over for [Klager], og at kildens udtalelser derved kan være farvet af personlig interesse.

Nævnet finder dog samtidig, at oplysningen om, at [Klager] udøvede psykisk vold over for sin ekspartner, kan være skadelig, krænkende eller virke agtelsesfremmende for [Klager]. Oplysningen burde derfor have været forelagt [Klager] forud for offentliggørelsen, således at han havde haft mulighed for at kommentere beskyldningen i sammenhæng med, at den blev fremsat. Dette gælder særligt i denne situation, hvor kilden kunne være farvet af personlig interesse.

Pressenævnet udtaler derfor kritik af DR for den manglende forelæggelse.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af DR at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer DR

[underrubrik]

DR får kritik for manglende forelæggelse

[tekst]

DR bragte i januar en artikel, som handlede om udfordringerne med det manglende efterværn til kvinder, som forlader et krisecenter efter endt ophold. I artiklen medvirkede en kvinde, som havde været på krisecenter, og som fortalte, at hun i et tidligere forhold var blevet udsat for blandt andet psykisk vold.

Kvindens forhenværende partner klagede til Pressenævnet over, at DR ikke havde forelagt beskyldningen for ham.

Pressenævnet kritiserer DR for den manglende forelæggelse.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede artikel har været bragt. Offentliggørelse skal bestå i en selvstændig artikel med Pressenævnets logo som illustration. Artiklen skal prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse. Pressenævnets offentliggørelses-tekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede artikel, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede artikel har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af artiklen” direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk ved starten af brødteksten i den påklagede artikel, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

- Radio

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af DR at offentliggøre nævnets kendelse på radiokanalerne P1 og P4 Fyn samt podcastserien ”Tiden” på dr.dk/lyd, som skal ske snarest i en tilsvarende udsendelse på samme tidspunkt som de kritiserede udsendelser og bringes i følgende udformning:

Speakereren oplyser:

”Pressenævnet har udtalt kritik af et indslag, som vi bragte i januar.”

Herefter oplæser speakeren følgende om nævnets kendelse:

”I indslaget fortalte vi en historie om kvinder, som oplever at falde mellem to stole, når de forlader et krisecenter. I historien medvirkede en kvinde, som havde været på krisecenter. Kvinden fortalte, at hun i et tidligere forhold var blevet udsat for blandt andet psykisk vold. Kvindens stemme var ikke sløret i indslaget.

Kvindens forhenværende partner har klaget til Pressenævnet over indslaget. Han mener, at han er identificerbar i DRs omtale, som krænker hans privatliv, og at DR ikke havde forelagt beskyldningen for ham.

Pressenævnet er enig med den forhenværende partner i, at han er genkendelig i indslaget, og at DR burde have forelagt beskyldningen for ham. Pressenævnet har derfor udtalt kritik af DR for den utilstrækkelige sløring og manglende forelæggelse.”

Endvidere oplyser speakeren:

”Hele Pressenævnets kendelse kan ses på Pressenævnets hjemmeside, www.presse-naevnet.dk”

Er udsendelserne fortsat tilgængelige via en internetside eller lignende, skal indslaget, der indeholder Pressenævnets kritik, på tilsvarende vis gøres tilgængelig. Det skal ske på en sådan måde, at man ikke kan tilgå de kritiserede udsendelser uden først at have hørt indslaget, der indeholder Pressenævnets kritik. Endvidere skal der ved udsendelserne (om muligt) være et link med teksten: ”Pressenævnet har udtalt kritik af udsendelsen” direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk.

- Tv

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af DR at offentliggøre nævnets kendelse på tv-kanalen DR1, som skal ske snarest i en tilsvarende udsendelse på samme tidspunkt som de kritiserede udsendelser og bringes i følgende udformning:

Studieværten siger henvendt til kameraet:

”Pressenævnet har udtalt kritik af et indslag, som vi bragte i januar.”

Speaken fortsætter med:

”I indslaget fortalte vi en historie om kvinder, som oplever at falde mellem to stole, når de forlader et krisecenter. I historien medvirkede en kvinde, som havde været på krisecenter. Kvinden fortalte, at hun i et tidligere forhold var blevet udsat for blandt andet psykisk vold. Kvindens stemme var ikke sløret i indslaget.

Kvindens forhenværende partner har klaget til Pressenævnet over indslaget. Han mener, at han er identificerbar i DRs omtale, som krænker hans privatliv, og at DR ikke havde forelagt beskyldningen for ham.

Pressenævnet er enig med den forhenværende partner i, at han er genkendelig i indslaget, og at DR burde have forelagt beskyldningen for ham.”

Speaken billeddækkes af relevante stillbilleder eller levende billeder fra de kritiserede indslag, idet billederne dog ikke må indebære en krænkelse af klager eller af andres rettigheder.

Indslaget slutter med, at studieværten henvendt til kameraet siger:

”Pressenævnet kritiserer DR for den utilstrækkelige sløring og manglende forelæggelse. Hele Pressenævnets kendelse kan ses på Pressenævnets hjemmeside, www.pressenaevnet.dk”

Den sidste sætning understøttes af en grafik med Pressenævnets webadresse til illustration af Pressenævnets logo.

Er udsendelserne fortsat tilgængelige via en internetside eller lignende, skal indslaget, der indeholder Pressenævnets kritik, på tilsvarende vis gøres tilgængelig. Det skal ske på en sådan måde, at man ikke kan tilgå de kritiserede udsendelser uden først at have set indslaget, der indeholder Pressenævnets kritik. Endvidere skal der ved udsendelserne (om muligt) være et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af udsendelsen” direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk. Hvis udsendelserne er tilgængelig via en on-demand audiovisuel medietjeneste, skal der alternativt indsættes en URL ved udsendelserne.